

РЕШЕНИЕ

№ 6554

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **304** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на А. И. ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет. 4, ап. 20, представлявано от управителя Р. И. Х., чрез адвокат Б. Д. З., [населено място], [улица], вх. Б, ап. 18, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К., началник сектор при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) В., орган, възложил ревизията и М. П. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1151 от 25.07.2022 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно – осигурителна практика (ОДОП) – С..

В жалбата се излагат аргументи относно съществуването на основания за обявяване на нищожност на издадения Ревизионен акт № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., поради което жалбоподателят обосновава теза, че оспорването на РА е допустимо, независимо от наличието на произнасяне с влязло в сила определение по предходно оспорване на същия индивидуален административен акт. Изразява искане за отмяна на РА. Допълнителни съображения са изложени в писмено становище.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. З., който поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – директора на дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С., чрез процесуалния си представител – юрк. М. изразява искане съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско

възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София – град, трето отделение, 16 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221421005183-020-001/ 10.09.2021 г., издадена от Ш. А. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., в качеството си на заместник на Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., съгласно Заповед № РД-01-287/ 10.05.2021г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед № З-ЦУ-1659/ 05.05.2021г. на заместник изпълнителния директор на НАП, с която е възложено извършването на ревизия на А. И. ЕООД.

Срокът за приключване на производството е продължен със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221421005183-020-002 от 23.12.2021 г., издадена от Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221421005183-092-001/ 14.03.2022 г. /л. 34/, връчен на 22.03.2022 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от жалбоподателя не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 09.05.2022 г.

РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. № 53-06-4261/ 19.05.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-797/ 23.05.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 1151/ 25.07.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е изцяло потвърден РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. - ръководител на ревизията. Решението е връчено на жалбоподателя на 27.07.2022 г. по електронен път.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба, подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ.

С Определение № 7545 от 29.09.2022 г. по адм. дело № 8778/ 20222 г. по описа на АССГ жалбата на А. И. ЕООД срещу РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г. е оставена без разглеждане като процесуално недопустима, като просрочена.

РА отново е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-7036/ 02.12.2022 г., подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ, с която се иска прогласяване на нищожност на РА.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от А. И. ЕООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, тъй като е изпълнена задължителната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

В жалбата се излагат аргументи относно съществуването на основания за обявяване на нищожност на издадения РА. Съгласно чл.149, ал. 5, вр. пар. 2 от ДР на ДОПК

административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване акт и е подадена от негов адресат.

Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1151/ 25.07.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С.

В жалбата е направено искане за прогласяване на нищожността на оспорения акт.

Според жалбоподателя ответникът не е доказал факта, че Г. Д. е заемал длъжността заместник изпълнителен директор на НАП на 21.05.2021 г. и 10.09.2021 г.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК г. РА се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията.

В случая се установи, че ревизията на жалбоподателя е започнала въз основа на ЗВР № Р-22221421005183-020-001/ 10.09.2021г., издадена от Ш. А. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., в качеството си на заместник на Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., изменена със ЗИЗВР/ № Р-22221421005183-020-002 от 23.12.2021 г., издадена от Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В..

По силата на т.1 от Заповед № РД-01-287 от 10.05.2021 г. (л. 85), издадена от директора на ТД на НАП С. на Ш. А. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. и на Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. са възложени функциите на компетентен орган съгласно чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК

За доказване компетентността на възложителя на ревизията ответникът е представил и Заповед № З-ЦУ-2872 от 10.09.2021 г. (л. 96), с която Г. Д. – заместник изпълнителен директор на НАП, на основание чл.10, ал.9 от ДОПК е наредил служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № З-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г. (л. 87) да осъществят данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта от 10.09.2021 г., за които компетентна ТД по чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП С..

Със Заповед № З-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г. на П. Д. - заместник изпълнителен директор на НАП, на основание чл.10, ал.9 от ДОПК, на основание чл.12, ал.6 ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК.

Компетентността на Г. Д. като заместник изпълнителен директор на НАП произтича от Заповед № ЗЦУ-ОПР-9 от 21.05.2021 г. (л. 94) на изпълнителния директор на НАП, с която Г. Д. е оправомощен да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

Съответно компетентността на П. Д. като заместник изпълнителен директор на НАП произтича от Заповед № ЗЦУ-ОПР-2 от 19.04.2021 г. (л. 92) на изпълнителния директор на НАП, с която Д. е оправомощен да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

Последните разпоредби на ДОПК уреждат компетентността на органите по приходите – обща по чл. 7, ал. 1 от ДОПК (актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция) и териториална по чл. 8, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно Тълкувателно решение № 2 от 14.05.1991 г. по гр. д. № 2/1991 г., ОСГК на ВС: Административният орган трябва да е компетентен по материя, по място и по степен. Съответно на това некомпетентността може да бъде материална, териториална и по степен. Издадено при действието на З., посоченото ТР № 2/1991 г. възприема разбирането, че „при определени предпоставки по-горестоящият административен орган може и сам да издаде административния акт (вж. чл. 30, ал. 3 З.). С това обаче законът е очертал едно правомощие на по-горестоящия орган, действащ като контролен в производството по обжалване на вече издаден административен акт“. Според настоящия съдебен състав, този извод в ТР № 2/1991 г. на ВС следва да се преценява с оглед допускане на възможност за „промения“, „изменение“ на компетентността „при определени предпоставки“ в случаите – определени в закон. В подкрепа на този извод е легалното определение за „административен орган“, съгласно пар.1, т.1 от ДР на АПК, според което това е орган, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон. Компетентността на административният орган е законово призната способност на даден орган да издаде точно определен административен акт - по материя, по място и по степен. След като тя произтича от закона, то отново законов нормативен акт може да уреди конкретни хипотези на промяна на компетентността. Такава законова разпоредба е чл.10, ал.9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г., според която при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл.8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Касае се до законоустановена възможност за промяна на териториалната компетентност по чл.8, ал.1 ДОПК.

Тази възможност безспорно е приложима към ревизионното производство, в което разпоредбата на чл.112, ал.2, т.1 ДОПК урежда компетентност на възложителите на ревизията, определена от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Няма спор, че съгласно чл.8, ал.1, т.1 от ДОПК компетентна ТД на НАП в случая е в [населено място]. Именно посочената териториална компетентност е променена в процесната ревизия на основание законовата възможност по чл.10, ал.9 ЗНАП. Това е сторено със Заповед З-ЦУ-2872 от 10.09.2021 г. на Г. Д. – заместник изпълнителен директор на НАП, чиято компетентност произтича от Заповед № З-ЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на изп. директор на НАП.

Ревизиращият екип от Д. Б. К. и М. П. Г. – Н. от ТД на НАП В. също е посочен в Заповед З-ЦУ-2872 от 10.09.2021 г., съответно Заповед № З-ЦУ-1659 от 05.05.2021 г., сред органите, за които не се прилагат чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК.

В приложение към Заповед № З-ЦУ-2872 от 10.09.2021 г. на Г. Д. - заместник изпълнителен директор на НАП е посочено, че контролното производство по отношение на А. И. ЕООД е иззето от ТД на НАП С. и възложено на ТД на НАП В..

С оглед на гореизложеното ЗВР и РА са издадени от органи по приходите,

притежаващи съответната компетентност.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г. е издаден и в предвидените от закона форма и съдържание. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 25 ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, възпроизведени на хартиен носител. Оспореният РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

Предвид изложеното, не се установяват пороци водещ до нищожност на оспорения ревизионен акт, възраженията на жалбоподателя са неоснователни, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора искането на ответника за присъждане на разноски е основателно. С оглед общия материален интерес 46 512.80 лв. (главница в размер на 35 105.28 лв. и законната лихва върху същата в размер на 11 407.52 лв.), и съобразно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 4 371 лв. (четири хиляди триста седемдесет и един лева).

По изложените съображения, Административен съд София-град, III-то отделение, 16-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И. ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет. 4, ап. 20, представлявано от управителя Р. И. Х., чрез адвокат Б. Д. З., [населено място], [улица], вх. Б, ап. 18, срещу РА № Р-22221421005183-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от Д. Б. К., началник сектор при ТД на НАП В. Т., орган, възложил ревизията и М. П. Г.-Н., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1151 от 25.07.2022 г. на директора на дирекция ОДОП – С..

ОСЪЖДА А. И. ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет. 4, ап. 20, представлявано от управителя Р. И. Х., да заплати на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., при Централно управление на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 371 лв. (четири хиляди триста седемдесет и един лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: